

paa hvilken Maade vi kunne tilveiebringe det mest fyldestgjørende Forsvar for de til vor Raadighed staaende Midler; dette maa være Udgangspunktet for Forhandlingen. Regjeringen har gjentagne Gange udtalt; hvad der efter dens Formening er det nødvendige, det, som kan overkommes, naar man ser hen til Landets Kræfter. Regjeringen har under den forrige Rigsdagsamling med Bestemthed udtalt, at der var Punkter i Forslaget, saaledes som det blev vedtaget af Flertallet her i dette Thing, som Regjeringen ansaa for at være uforenelige med det, man vilde opnaa. Jeg tror, at det er blevet stærkt nok markeret, hvilke væsentlige Uoverensstemmelser der var mellem Regjeringen og det daværende Thing. Regjeringen har, førend den lader en saa vigtig og nødvendig Sag som denne falde, anset det for at være dens uafviselige Pligt at gjentage Forsøget paa at komme til en Overenskomst ogsaa med dette Thing om disse Foranstaltninger. Jeg forstaa ikke ret den fine Distinktion imellem at forsøge en Overenskomst ved den sædvanlige Behandlingsmaade af Sagen, og at forsøge en Overenskomst ved først at nedsætte et Udvalg for at søge et Grundlag, hvorpaa Sagen saa skal behandles videre, og hvorefter man sandsynligvis igjennem et nyt Udvalg vil søge en Overenskomst om Benyttelsen af dette Grundlag, thi dette maa jo være Meningen; jeg ser i Grunden ikke ret den fine Forskjel, der er imellem disse to Fremgangsmaader. Jeg skal for mit Vedkommende ikke udtale mig nærmere om det ærede Medlems Forslag.

Bojzen. Maatte det være mig tilladt at tilføje endnu nogle ganske faa Bemærkninger. Jeg er fuldstændig enig med den høitærede Conseilspræsident i, at vi fra begge Sider maatte være ivrige for at indskrænke Striden til det mindst Mulige, dersom det virkelig var muligt at opnaa at faae nogle af de Kvistepunkter, som findes, til ikke mere at være; men man faar dem ikke ud af Verden ved blot at tie om dem. De maa udkempes. Den høitærede Conseilspræsident brugte i sine nu fremkomne Udtalelser en anden Yttring end den, hvormed den høitærede Krigsminister forelagde Lovforslaget. Krigsministeren betragtede det som Grundlag for Forhandlingen, Conseilspræsidenten udtalte nu, at han ansaa det for at være et Udgangspunkt for Forhandlingen. Naar Indrømmelserne ere saa sparsomt tilbedte, som vi faae dem fra den nuværende Regjering, maa man søge at knytte en Forbed til enhverformest forskjellig Opfattelse selv af et enkelt Ord, og jeg vil da sige, at jeg selv i dette Ord fra den ærede Conseilspræsident ser en Mulighed for, at der under Udvalgets Arbejder kunde blive tilveiebragt dette nye Grundlag, som vi søge. I alt Fald kan jeg ikke i denne Udtalelse finde den absolut bestemte Afvisen, som kom frem fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Evermoes).

Men den høitærede Conseilspræsident brugte endnu en Yttring, som jeg, og jeg tror absolut det store Flertal af den danske Befolkning, i høi Grad vil beklage, idet den ærede Conseilspræsident sagde: Jør jeg lader denne Sag falde; vil jeg dog endnu gjøre et Forsøg. Jeg spørger den ærede Conseilspræsident: Erv han, efter at han en Gang har erklæret det for uforvarligt at opgive denne Forsvarssag, som han har reist, tror han da, at det er forvarligt bagester at komme til et Standpunkt, hvor han siger: Nu lader jeg den falde.

Conseilspræsidenten (Estrup): Jeg skulde være meget tilbøjelig til at bede det Udtryk, jeg brugte før „Udgangspunkt“ rettet til „Grundlag“. Jeg ser i Virkeligheden ikke, at der er nogen saa markeret Forskjel mellem de to Udtryk, som det ærede Medlem lægger deri. Hvad det ærede Medlems Slutningsbemærkning angaar, maa jeg bede det ærede Medlem være forvisset om, at Ingen skulde være villigere end jeg, og jeg tror, at jeg tør sige: end hele den nuværende Regjering til at vige sin Plads ligeoverfor Andre, som bedre end vi kunde gjennemføre det, som vi anse for at være nødvendigt for Landet.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig, blev Forhandlingen om Udvalgs Nedsættelse sluttet, og man gik til Afstemning, hvorved Forslag af Bojzen om Standsning af Sagens 1ste Behandling og Nedsættelsen af et Udvalg paa 15 Medlemmer ved Navneopraab, der foretoges efter Begjering af Berntsen, Lange, Ole Christensen, N. Larsen, M. Pedersen, J. Madsen, J. Rasmussen, Buch, Ole Larsen, Beth, N. Jensen (Skanderborg Amts 2den Valgkreds), Bønløkke, som nedenstaaende Liste viser,

vedtoges med 72 St. mod 25.

Ja.

Albertsen; Hans Peter Andersen; Simon Andersen; Bach; Bajer; Berg; Klavs Berntsen; Bertelsen; Bojzen; Buch; Luft; Bønløkke; Balthazar Christensen; M. C. Christensen; Ole Christensen; S. P. Christensen; L. Christensen; Christensen; Clausager; Clausen; Dam; Faaborg; Feldthusen; Frederiksen; H. Hansen; H. P. Hansen; J. A. Hansen; Villads Holm; Holsten; Svind; Høgsbro; Højmark; Hørup; Christen Jensen; Jensen (Randers Amts 3die Valgkreds); Jensen (Aarhus Amts 3die Valgkreds); Jensen (Skanderborg Amts 2den Valgkreds); Juel; Jørgensen; Jørgensen; Kjær; Kruse; N. Larsen; Ole Larsen; Lassen; Beth; Lomholt; Jakob Madsen; Anders Nielsen; Kristen Nielsen; P. Nielsen; L. Nielsen; Olsen; Christen Pedersen; Jørgen Pedersen; Lars Pedersen; Michael Pedersen; Ole Pedersen; Søren Pedersen; G. Peteresen; Rasmussen; Schroll; Steenstrup; Stenbæk; Sørensen (Kjøbenhavns